



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **FORESTLAND CZ s.r.o. (dříve MatPres s.r.o.)**, IČ: 066 82 073, se sídlem náměstí Přátelství 1518/2, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2021, č.j. MZP/2021/500/2776, sp.zn. ZN/MZP/2021/500/517,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2021, č.j. MZP/2021/500/2776, sp.zn. ZN/MZP/2021/500/517 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha, oddělení ochrany lesa ze dne 6. 10. 2021, č.j. ČIŽP/41/2021/9637 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 282/1991 Sb.“), neboť nesplnil opatření k nápravě uložená pravomocnými příkazy ze dne 21. 3. 2018, č.j. ČIŽP/41/2018/4610 (nabytí právní moci dne 4. 4. 2018) a ze dne 11. 4. 2018, č.j. ČIŽP/41/2018/5720 (nabytí právní moci dne 21. 4. 2018), ve věci zalesnění holin starších dvou let na lesních pozemcích parc.č. XA, XB, XC, XD, XE, XF a XG, vše v k.ú. R. II, a

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

parc.č. XA, XB, XC, XD, XE, XF a XG, vše v k.ú. K., ve stanoveném termínu provedení do 31. 12. 2018. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 282/1991 Sb. pokuta ve výši 960.000 Kč.

- [2] Žalobce v prvním žalobním bodu nazvaném „*Vlastnické právo žalobce*“ namítal, že napadené rozhodnutí je zcela nesprávné a nedostatečně odůvodněné. Žalobce v tomto bodu připustil, že předmětný skutek se skutečně stal, nicméně žalovaný ani ČIŽP se nedostatečně zabývaly objektivními důvody, pro které nemohla být povinnost zalesnit předmětné pozemky objektivně splněna, resp. pro které bylo splnění této povinnosti významně stíženo. Žalobce v tomto žalobním bodu zdůraznil, že je dceřinou společností společnosti Business Money, a.s., se sídlem Hybešova 167/18, Rybáře, 360 05 Karlovy Vary, IČ: 291 58 079, která se zabývá zejména poskytováním úvěrů; sám žalobce pak podnikatelskou činnost nevyvíjí, když v případě předmětných pozemků sloužil jako schránka, na kterou byly převedeny nemovitosti dlužníků, kterým společnost Business Money, a.s. půjčila finanční prostředky. Upozornil na to, že v případě vlastnictví předmětných lesních pozemků se fakticky jednalo o zajišťovací převod vlastnického práva, přičemž sám žalobce neměl nikdy v úmyslu na nich hospodařit, jelikož od počátku bylo ujednáno, že jeho vztah k pozemkům je ryze formální a bude trvat pouze po přechodnou dobu několika málo měsíců. Namítal, že pozemky nabýval na základě kupních smluv ze dne 3. 7. 2018 s tím, že zapsaným vlastníkem bude dle údajů v katastru nemovitostí maximálně do 31. 10. 2018. Dále namítal, že skutečnost, že v rozporu s jeho legitimním očekáváním nebyl dluh ze strany dlužníků do sjednaného data uhrazen, nemohl sám nijak ovlivnit. V této souvislosti žalobce namítal, že je nepřiměřeně přísné trestat jej stejným (nebo ještě přísnějším) způsobem, jako subjekt, který pozemky nabývá s úmyslem na nich hospodařit.
- [3] Ve druhém žalobním bodu nazvaném „*Absence zavinění na straně žalobce*“ namítal, že jen stěží mohl legitimně očekávat, že by povinnost zalesnit pozemky měla tížit právě jej, když jeho vlastnické právo mělo zaniknout ještě dříve, než byl termín stanovený pro zalesnění. Namítal, že na jeho straně nelze dovodit zavinění ani ve formě nedbalosti, neboť oprávněně předpokládal (na základě dohod), že povinnost zalesnit pozemky bude splněna předchozími, resp. budoucími vlastníky. Dále namítal, že o přesném termínu, dokdy je třeba pozemky zalesnit, se poprvé dozvěděl až z vyrozumění ČIŽP ze dne 19. 11. 2018; a proto také ihned požádal o prodloužení lhůty pro zalesnění. Dále uvedl, že za situace, kdy bylo jasné, že ze strany dlužníků nebude dodržen termín pro zaplacení, pak byla uzavřena smlouva o smlouvě budoucí kupní se společností WOOD SEEDS s.r.o., se sídlem Švédská 1538/22, Praha 5 – Smíchov, IČ: 081 82 281, která měla do doby převodu pozemků na pozemcích hospodařit a plnit veškeré povinnosti vlastníka lesních pozemků. K plnění zákonných povinností se tak za žalobce zavázal třetí subjekt, který se navíc v budoucnu měl stát vlastníkem předmětných pozemků.
- [4] Ve třetím žalobním bodu nazvaném „*Existence objektivních důvodů pro nezalesnění*“ namítal, že správní orgány pominuly ryze objektivní důvody, které zalesnění předmětných pozemků bránily. Žalobce poukázal na vývoj kůrovcové kalamity v ČR s tím, že argumentaci žalovaného o tom, že v roce 2018 žádná kůrovcová kalamita nebyla, označil za zcela nepravdivou, neboť v roce 2018 se celorepublikově oproti roku 2017 více než zdvojnásobil objem kůrovcové těžby. Namítal, že v důsledku extrémní kůrovcové kalamity byly prakticky veškeré aktivity dřevařských společností koncentrovány právě na boj s kůrovcem, a proto nebylo objektivně možné najít subjekt, který by zalesnění odborným způsobem zrealizoval (na trhu byl rovněž fatální nedostatek sazenic). Žalobce dále poukázal na to, že

učinil celou řadu poptávek, které v průběhu času zasílal subjektům, zabývajícím se zalesňováním pozemků. Za nepřipadnou pak žalobce označil argumentaci žalovaného, že poptávky na zalesnění byly učiněny pouze u třech společností, jelikož z odvolání žalobce je zřejmé, že poptávky byly činěny rovněž telefonicky, kdy se jednalo o desítky subjektů. Požadavek žalovaného, aby odpovědi dodavatelů byly zasílány s podpisem a razítkem, pak žalobce označil za absurdní, neboť veškerá komunikace probíhala e-mailem. K poukazu žalovaného na činnost paní K. ze společnosti Business Money, a.s. žalobce uvedl, že s ohledem na koncernovou strukturu pracuje tato osoba jak pro tuto společnost, tak pro žalobce. Žalobce dále namítal, že důvodem pro nezalesnění byla i pandemie Covid-19, a to pro nedostatek pracovníků. Dále žalobce poukázal na to, že již v odvolání jasně doložil, zalesnění pozemků je již objednáno u společnosti PROLIGNUM s.r.o., se sídlem Marie Mayerové 747, Kralovice, IČ: 058 46 412, s tím, že bude dokončeno nejpozději v květnu 2022. Ani k této skutečnosti však žalovaný v rámci rozhodování o výše sankce nepřihlédl, byť jinak dobu, po kterou nebyly pozemky zalesněny, považoval za významnou přítěžující okolnost.

- [5] Ve čtvrtém žalobním bodu nazvaném „*Porušení základních zásad správního řízení*“ žalobce namítal, že správní orgány porušily zásadu šetření práv a oprávněných zájmů [srov. ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)], jelikož se vůbec nezabývaly specifickými okolnostmi daného případu a nepřihlédly ke skutečnostem, které byly ve prospěch žalobce, když jej v konečném důsledku potrestaly za následek vyvolaný nikoliv zaviněným jednáním žalobce, ale naopak důvody vyšší moci, na jejichž existenci a době trvání se navíc stát sám (nezvládnutím kúrovcové kalamity) nepochybně podílel. Rovněž namítal porušení zásady veřejného zájmu podle ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, že není ve veřejném zájmu, aby byl žalobce trestán za porušení povinnosti, kterou objektivně nebylo možno splnit. V kontextu s tresty, jaké jsou ukládány např. Lesům ČR za obdobné porušení, pak uložený trest žalobce označil za excesivní. Je pak na žalovaném (nikoliv na žalobci), aby pečlivě zdůvodnil, že uložená pokuta odpovídá běžné rozhodovací praxi a že není pouze projevem svévole správního orgánu. Dále v tomto žalobním bodu namítal porušení zásady materiální pravdy (srov. ustanovení § 3 správního řádu), jelikož správní orgány zjišťovaly pouze skutečnosti svědčící v neprospěch žalobce.
- [6] V pátém žalobním bodu nazvaném „*Nepřezkoumatelnost výše pokuty*“ žalobce namítal, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by vznikla škoda na životním prostředí. Uvedl, že je přesvědčen, že vyvinul veškeré úsilí, které po něm bylo možno spravedlivě požadovat, aby zalesnění pozemků zajistil, avšak z objektivních důvodů toto prozatím nebylo možné. K porušení povinnosti tak došlo vlivem okolností na vůli žalobce zcela nezávislých. Dále zdůraznil, že byl subjektivně přesvědčen, že veškeré povinnosti jsou a budou řádně plněny předchozím vlastníkem. Pokutu tak žalobce označil za zcela zjevně nepřiměřenou a vymykající se běžné rozhodovací praxi. Za neudržitelné žalobce označil, aby obviněný z přestupku, bez znalosti rozhodovací praxe, byl povinen prokazovat, že rozhodnutí správního orgánu je nepřiměřené, jelikož je to naopak správní orgán, který je povinen prokázat, že jeho postup přiměřený i v porovnání s jinými srovnatelnými případy.
- [7] V posledním žalobním bodu nazvaném „*Likvidační charakter pokuty*“ žalobce namítal, že uložená pokuta ve výši 960.000 Kč je zcela nepřiměřená danému případu, když pouze ze skutečnosti, že pokuta činí cca 20 % z maximální sazby a že dle správních orgánů není pro žalobce výše pokuty likvidační, nelze dle žalobce v žádném případě dovodit, že by pokuta

měla být přiměřená. Tuto úvahu žalovaného označil žalobce za svévolnou. Žalobce dále namítal, že uložená pokuta má pro něj zcela likvidační charakter. K argumentu žalovaného, že žalobce vlastní nemovitý majetek a že za jeho prodej má obdržet vysoké částky v řádu milionů korun, žalobce uvedl, že v daném případě skutečně dochází k prodeji zajištěného majetku, ale kupní ceny jsou použity nikoliv ve prospěch žalobce, ale ve prospěch věřitele z úvěrových smluv, v jehož prospěch byl majetek zajištěn. Veškeré plnění z prodeje pozemků je tak za účelem úhrady dluhů hrazeno přímo na účet společnosti Business Money, a.s. Žádným jiným hodnotnějším movitým či nemovitým majetkem pak žalobce nedisponuje. Žalobce dále doložil výpis ze svého bankovního účtu za rok 2021, z něž je patrné, že na účtu nedochází k téměř žádným transakcím a že jedinými příjmy žalobce jsou půjčky od jeho mateřské společnosti, z nichž jsou hrazeny provozní a další výdaje žalobce. Aktuální disponibilní zůstatek na účtu žalobce je ke dni 21. 12. 2021 celkem 2.966 Kč. V této souvislosti žalobce odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 9. 2014, sp.zn. Pl.ÚS 52/13 a usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 9/2008-133, ze kterých vyplývá, že správní orgány byly povinny posuzovat přiměřenost výše pokuty a její případný likvidační charakter v mnohem širším měřítku (dle žalobce se zabývaly toliko výší jeho aktiv, a nikoliv dalšími ekonomickými ukazateli). Žalobce dále poukázal na svá daňová přiznání za rok 2020, z nichž vyplývá, že za tento rok byl ve ztrátě. Závěrem namítl, že výše pokuty je natolik vysoká, že fakticky brání zalesnění reálnému zalesnění pozemků, jelikož žalobce nedisponuje vlastními volnými finančními prostředky v takové výši, aby současně mohl uhradit pokutu a zároveň uhradil i náklady na zalesnění pozemků, kdy cena bude činit několik milionů korun.

- [8] Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil jak žalobou napadené rozhodnutí, tak rozhodnutí prvostupňové. Zároveň ve smyslu ustanovení § 78 odst. 2 s.ř.s. navrhoval, aby soud uloženou pokutu přiměřeným způsobem snížil.
- [9] Dne 14. 2. 2022 žalobce svou žalobu doplnil. Uvedl, že v jeho majetkoprávní struktuře došlo ke konci roku 2021 ke změně v osobě společníka i jednatele, kdy nový společník a jednatel postupně obnovuje podnikatelskou činnost a intenzivně řeší veškeré předešlé problémy. Dále uvedl, že došlo i ke změně ve vlastnictví předmětných pozemků, jichž se týká povinnost zalesnění, kdy se novým vlastníkem stala společnost WOOD SEEDS s.r.o. Zdůraznil, že z těchto převodů neměl sám žádný příjem, jelikož kupní ceny byly použity na úhradu závazků, které byly zajištěny zástavními právy k předmětným pozemkům.
- [10] K excesivní výši uložené pokuty žalobce odkázal na mediálně známý případ týkající se povinnosti zalesnit lesní pozemky v k.ú. Hnátnice v okrese Ústí nad Orlicí, kde navíc nedošlo jen k porušení povinnosti zalesnit pozemky, ale i k předchozí nezákonné těžbě, a to na ploše 6,38 ha (žalobci je kladeno za vinu, že nezalesnil holiny o výměře 6,4 ha). Viníkovi byla zde uložena pokuta pouze ve výši 200.000 Kč. Žalobci uložena pokuta se tak vymyká běžné rozhodovací praxi ČIŽP.
- [11] V doplnění žaloby pak žalobce ještě uvedl, že k zalesnění na lesních pozemcích může docházet pouze za vhodných klimatických podmínek pro sázení dřevin; zpravidla k tomu dochází na jaře (duben až květen) anebo na podzim (obvykle říjen). Uvedl, že jsou aktuálně již objednané sazenice a že probíhá příprava pozemků k jejich budoucímu osázení tak, aby k zalesnění došlo nejpozději do konce května 2022. K této snaze by dle žalobce mělo být soudem přihlédnuto.

- [12] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že žalobce ve skutečnosti vlastnil předmětné pozemky nikoliv tak nepatrně krátkou dobu, jak se snažil naznačit, či jak bylo původně jeho záměrem. Uvedl, že zákon č. 285/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nijak nerozlišuje právní důvody nabytí vlastnictví lesních pozemků, a z jeho pohledu tak nikdo jiný, než řádný vlastník lesa, nemohl nést odpovědnost za nesplnění opatření k nápravě uložených pravomocnými příkazy. Dále žalovaný zdůraznil, že v případě právnických osob je odpovědnost za přestupky objektivního charakteru, kdy se zavinění vůbec neposuzuje. Zmíněný předpoklad žalobce o krátkém trvání jejího vlastnického vztahu k dotčeným pozemkům tak dle žalovaného nemůže představovat liberační důvod či jej nemůže zbavit povinnosti vlastníka lesa předmětnou lokalitu řádně zalesnit. Uvedl, že se žalobce měl před převodem vlastnictví seznámit s faktickým i právním stavem pozemků a že minimálně po dobu kontrolních úkonů ČIŽP mohl nápravná opatření zrealizovat. Uzavřel, že povinnost zalesnit lesní půdu má vlastník lesa bez ohledu např. na předmět jeho podnikání, důvody či způsob nabytí lesních pozemků apod.
- [13] Ke druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že z pohledu objektivní odpovědnosti za předmětný přestupek není na místě odkazovat na legitimní očekávání, příp. na smluvní ujednání s jinou osobou. Zdůraznil, že soukromoprávní ujednání (zde smlouva o smlouvě budoucí kupní) nemůže přenést veřejnoprávní povinnosti vlastníka lesa na jinou osobu. Pokud žalobce neměl prostředky ani odbornost pro řádnou péči o její lesní pozemky, tak je dle žalovaného v pořádku, pokud by svým povinnostem dostal prostřednictvím třetí osoby, což se však v daném případě nestalo. Údajného neplnění soukromoprávních ujednání ze strany společnosti WOOD SEEDS s.r.o. se žalobce může dovolávat pouze v soukromoprávní rovině. Již zde podotkl, že při stanovení druhu a výše správního trestu byly adekvátně zhodnoceny veškeré okolnosti případu.
- [14] Ke třetímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že veškeré námitky směřující k pozdějšímu období se míjí s časovým vymezením skutku, pro který bylo vedeno dané přestupkové řízení. K údajnému nedostatku odborných subjektů, které by mohly zalesnění pro žalobce zrealizovat, žalovaný uvedl, že v klíčovém období žalobce oslovil pouze jeden subjekt, což dle žalovaného nedokládá, že situace v daném oboru byla tak žalostná. Uvedl, že v napadeném rozhodnutí vyslovil pochyby o věrohodnosti, resp. neúčelovosti předložených poptávek a odpovědí dodavatelů (neautorizovaná e-mailová komunikace), a o tom, že některé poptávky nelze zcela přiřadit k danému případu (komunikace paní K.). Ke kůrovcové kalamitě uvedl, že je nesporné, že již v roce 2018 byla nežádoucí kůrovcová populace na vzestupu. Nesouhlasil však s názorem, že žalobce nemohl zalesňovat z důvodu nedostatku kapacit, neboť ve většině případů je těžební činnost oddělena od pěstební a vykonávají ji jiné subjekty, nebo přinejmenším jiní pracovníci. Dále s odkazem mapu kůrovcové kalamity vydanou Ministerstvem zemědělství uvedl, že v průběhu roku 2018 nebyla kůrovcová kalamita v takové fázi, kdy by zejména na území Čech byly vyčerpány veškeré kapacity dodavatelů žalobcem poptávaných prací. Dále žalovaný zdůraznil, že předmětné lesní pozemky jsou v 1. lesním vegetačním stupni s výrazně převažujícím zastoupením borovice lesní; využití kůrovcové kalamity, která se týká výlučně smrkových porostů, se tak žalovanému jeví jako účelové. Stejně tak žalobce ničím nedoložil, že v období roku 2018 nebyl dostatek reprodukčního materiálu lesních dřevin. Dále upozornil na to, že nesplněním primární povinnosti (zalesnění pozemků), jehož důsledek je delikt ní odpovědnost, tato povinnost nezaniká. Proto nelze dle žalovaného brát jako polehčující okolnost tvrzení žalobce, že nejpozději v květnu 2022 svou povinnost již rozhodně splní.

- [15] Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný k zásadě šetření práv a oprávněných zájmů uvedl, že údajné zásahy vyšší moci (kúrovcová kalamita a pandemie Covid-19) se časově míjí s dobou spáchání přestupku. K zásadě ochrany veřejného zájmu uvedl, že je zcela v souladu s veřejným zájmem uložit adekvátní trest za přestupek tak velkého rozsahu a s takovými závažnými dopady na veškeré ekologické funkce lesa. Pokud je lesní půda nezalesněna, nemůže plnit důležité funkce a dopady takového stavu na přirozené prostředí živočichů a rostlin mohou být dle žalovaného fatální. Pokud je takový stav udržován dlouhodobě, tak je v dané lokalitě ohrožen celý lesní ekosystém, jehož funkce se budou obnovovat stěží a pozvolna. Dále uvedl, že uložená pokuta se nikterak nevymyká dlouhodobé rozhodovací praxi ČIŽP, přičemž žalobce ničím nedoložil, že tato je zcela excesivní a v násobné výši, než např. pokuty ukládané Lesům ČR.
- [16] K pátému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že uložená pokuta je zcela v mantinelech správního uvážení, je uložena při spodní hranici z celkové možné výše trestu a v kontextu ustálené rozhodovací praxe ČIŽP odpovídá rozsahu nezalesnění, lokalitě, ohrožení životního prostředí apod.
- [17] K šestému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že pokud v průběhu správního řízení nedoložil jiné relevantní podklady pro zjištění jeho majetkového stavu, než daňová přiznání za roky 2018 až 2020, pak ČIŽP postupovala správně, když zohlednila i cenu nemovitého majetku žalobce. Dle žalovaného by žalobcem uváděná konstrukce, že je pouze prázdnou schránkou, na kterou mateřská společnost převádí pozemky zajišťující její pohledávky a že žalobce vlastně nedisponuje vůbec žádným majetkem, ani prostředky, zcela znemožňovala postihovat neplnění povinností vlastníka lesa. Žalovaný tak tuto konstrukci nemohl posvětit.
- [18] K doplnění žaloby žalovaný uvedl, že změny ve vlastnictví předmětných lesních pozemků po spáchání projednávaného přestupku nemají na vznik ani rozsah přestupkové odpovědnosti vliv. Údajné kroky žalobce konečně vedoucí k zalesnění dané lokality pak nemohou být dle žalovaného důvodem pro moderaci uložené pokuty soudem. K odkazu žalobce na článek na serveru www.enviweb.cz z roku 2009 žalovaný uvedl, že internetový článek s kusými informacemi nemůže jako takový obstát, přičemž jediný popis případu uložené pokuty za nezalesnění, které mělo proběhnout před více než 13 lety, nedokládá žádnou ustálenou praxi ČIŽP. Nadto žalobcem odkazovaný případ neodpovídá jemu spáchanému přestupku, a to co do lokality, rozsahu, okolností případu, následků a osoby pachatele. Zdůraznil, že žalobce byl postihován za nesplnění uložených nápravných opatření pravomocnými příkazy, což představuje společensky škodlivější skutek, nežli „prosté“ nezalesnění. Předmětem řízení pak nebyla nelegální těžba dříví.
- [19] Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, ve které uvedl, že z jeho strany byla již řádně splněna povinnost zalesnit dotčené pozemky, k čemuž doložil i faktury za provedené práce, dle kterých celková cena za zalesnění a další práce činila celkem 2.294.541,50 Kč.
- [20] K vyjádření žalovaného k prvnímu žalobnímu bodu žalobce uvedl, že skutečně nabýval předmětné pozemky s úmyslem vlastnit je po velmi krátkou dobu 4 měsíců s tím, že tímto nebyl sledován žádný nekalý záměr, o čemž svědčí i to, že k zalesnění pozemků následně došlo. Dále uvedl, že o tom, že úmyslem nebylo zbavit se odpovědnosti za případné protiprávní jednání, svědčí i to, že společnost WOOD SEEDS s.r.o. uhradila společnosti Business Money, a.s. veškeré dluhy předchozích vlastníků předmětných pozemků, čímž došlo k zániku zástavních práv a společnost WOOD SEEDS s.r.o. se stala výlučným

vlastníkem těchto pozemků; dále že obchodní podíly ve společnosti žalobce byly převedeny na p. Patrika Tuzara namísto na společnost Business Money, a.s. (vlastníkem žalobce se tak stala osoba, která má zkušenosti s hospodařením na lesních pozemcích); a dále že v součinnosti žalobce a společnosti WOOD SEEDS s.r.o. byly předmětné pozemky zalesněny. Úmyslem žalobce tak nikdy nebylo nesplnit povinnosti vlastníka lesních pozemků a vyhnout se případné sankci.

- [21] K vyjádření žalovaného ke druhému žalobnímu bodu žalobce uvedl, že subjektivní stránka by neměla být opomíjena, a to minimálně při stanovení výše sankce. Uvedl, že na počátku nemohl předpokládat, že vzhledem k nesplácení úvěrů ze strany dlužníků bude vlastníkem pozemků po delší dobu, jinak by trval na tom, aby bylo poskytnuto jiné zajištění, příp. by poskytnutí úvěru ze strany mateřské společnosti bylo odmítnuto.
- [22] K vyjádření žalovaného ke třetímu žalobnímu bodu žalobce uvedl, že o přesném termínu, dokdy je třeba pozemky zalesnit, se dozvěděl až z vyrozumění ČIŽP ze dne 19. 11. 2018, kdy v té době nebylo možné s ohledem na roční období pozemky již zalesnit. I v tomto období (do konce roku 2018) však žalobce oslovil několik subjektů; další subjekty pak oslovil v dalším období, a to jak e-mailem, tak telefonicky, kdy reakce byla vždy jednak taková, že veškeré jejich kapacity jsou z důvodu kůrovcové kalamity na dlouhé měsíce dopředu vyčerpány, a jednak, že na trhu je navíc fatální nedostatek sazenic, takže zalesnění je prakticky nemožné. Dále uvedl, že v běžném provozu je neautorizovaná e-mailová komunikace zcela obvyklá. Doplnil, že žalovaný bezpochyby ví o tom, že i lesnické práce v oblastech, které přímo kůrovcem nebyly dotčeny, tak tímto byly nepřímou rovněž ovlivněny, a to již jenom tím, že prakticky veškeré kapacity subjektů v tomto oboru byly koncentrovány do oblastí, které kůrovcem postiženy byly. Argumentace ohledně pandemie Covid-19 dle žalobce směřovala k tomu, že na jeho straně byla po celou dobu účinná snaha po nápravě alespoň v dodatečné lhůtě, kdy se následně objevily další překážky.
- [23] K excesivní a nepřezkoumatelné výši pokuty žalobce uvedl, že účel zákonné úpravy (tj. aby došlo k zalesnění předmětných pozemků) byl v daném případě (byť opožděně) naplněn. Nelze dle žalobce pominout, že sankcionováno je nastolení zákonem předpokládaného stavu, který přetrvá po desítky let, kdy tento stav byl nastolen. Dále namítal, že správní orgán je povinen nejen obecně tvrdit, že zásada dle ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu byla splněna, ale je povinen toto i náležitě odůvodnit. Následně žalobce odkázal na judikaturu správních soudů a soudu Ústavního k této problematice.
- [24] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [25] Příkazem ze dne 21. 3. 2018, č.j. ČIŽP/41/2018/4610, bylo původnímu vlastníku lesních pozemků, společnosti HBR WOOD s.r.o., se sídlem Michalská 432/12, Praha 1, IČ: 041 11 885, uloženo opatření k nápravě spočívající v zalesnění holin starších dvou let v k.ú. R. II, okres K.: a) o velikosti 1,46 ha ve dvou částech na lesním pozemku p.č. X, b) o velikosti 1,36 ha na dvou částech na lesním pozemku p.č. X, c) o velikosti 0,70 ha na lesním pozemku p.č. X, d) o velikosti 0,43 ha na lesním pozemku p.č. X, e) o velikosti 0,60 ha na lesním pozemku p.č. X. Příkazem ze dne 11. 4. 2018, č.j. ČIŽP/41/2018/5720, bylo původnímu vlastníku lesních pozemků, společnosti FORESTMAN s.r.o., se sídlem Revoluční 1403/28, Praha 1, IČ: 041 48 029, uloženo opatření k nápravě: 1) spočívající v zalesnění holin starších dvou let v k.ú. R. II, okres K.: a) o velikosti 0,39 ha na lesním pozemku p.č. X, b) o velikosti 0,40 ha na lesním pozemku p.č. X; 2) spočívající v zalesnění holin starších dvou let v k.ú. K., okres

K.: a) o velikosti 0,17 ha na lesním pozemku p.č. X, b) o velikosti 0,09 ha na lesním pozemku p.č. X, c) o velikosti 0,17 ha na lesním pozemku p.č. X, d) o velikosti 0,30 ha na lesním pozemku p.č. X, e) o velikosti 0,66 ha na lesním pozemku p.č. X, f) o velikosti 0,23 ha na lesním pozemku p.č. X, g) o velikosti 0,55 ha na lesním pozemku p.č. X, h) o velikosti 0,80 ha na lesním pozemku p.č. X. Termín splnění předmětných příkazů byl stanoven do 31. 12. 2018.

[26] Dne 19. 11. 2018 vydala ČIŽP Vyrozumění o povinnosti dané uloženým opatřením, prostřednictvím něhož informovala žalobce jakožto nového vlastníka předmětných lesních pozemků o přecházející povinnosti splnění uložených opatření k nápravě. Dne 21. 11. 2018 požádal žalobce o prodloužení lhůty ke splnění opatření k nápravě, které nebylo usnesením ze dne 12. 12. 2018 vyhověno.

[27] Dne 19. 12. 2019 byla na lesním majetku žalobce provedena kontrola za účelem splnění uložených opatření k nápravě, během které byl zjištěn následující stav: 1) k.ú. K.: a) pozemek p.č. X – celý pozemek nezalesněný, sporadický výskyt nálezu borovice lesní, plocha opanovaná buřínem, na ploše 0,17 ha se nachází holina; b) pozemek p.č. X – na celém pozemku zjištěn nálet převážně borovice lesní, pozemek lze považovat za zalesněný; c) pozemek p.č. X – na cca 20 % plochy pozemku zjištěn nálet borovice lesní, na ploše 0,13 ha se nachází holina; d) pozemek p.č. X – na 0,03 ha pozemku zjištěn nálet borovice lesní, výskyt keřů krušiny olšové, na ploše 0,27 ha se nachází holina; e) pozemek p.č. X – na 0,08 ha pozemku zjištěn nálet borovice lesní, na ploše 0,58 ha se nachází holina; f) pozemek p.č. X – celý pozemek nezalesněný, na ploše 0,23 ha se nachází holina; g) pozemek p.č. X – celý pozemek nezalesněný, uprostřed pozemku výskyt bezu černého, na ploše 0,55 ha se nachází holina; h) pozemek p.č. X – na 0,05 ha pozemku zjištěn nálet borovice lesní, na ploše 0,75 ha se nachází holina; 2) katastrální území R. II: a) pozemek p.č. X – na 1,02 ha zjištěn nálet převážně břízy bělokoré, habru obecního a dubu letního, na ploše 0,44 ha se nachází holina; b) pozemek p.č. X – na 0,54 ha pozemku zjištěn nálet převážně břízy bělokoré a habru obecního, na ploše 0,82 ha se nachází holina; c) pozemek p.č. X – celá plocha nezalesněná, opanovaná buřínem, na ploše 0,39 ha se nachází holina; d) pozemek p.č. X – celá plocha nezalesněná, opanovaná buřínem, na ploše 0,40 ha se nachází holina; e) pozemek p.č. X – celá plocha nezalesněná, opanovaná buřínem, na ploše 0,70 ha se nachází holina; f) pozemek p.č. X – celá plocha nezalesněná, opanovaná buřínem, na ploše 0,43 ha se nachází holina; g) pozemek p.č. X – celá plocha nezalesněná, opanovaná buřínem, na ploše 0,60 ha se nachází holina. Z kontroly byl sepsán Protokol o kontrole ze dne 10. 1. 2020, č.j. ČIŽP/41/2020/539. Dne 17. 6. 2021 pak bylo s žalobcem zahájeno řízení o přestupku.

[28] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 6. 10. 2021, č.j. ČIŽP/41/2021/9637 byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 282/1991 Sb., neboť nesplnil opatření k nápravě uložená pravomocnými příkazy ze dne 21. 3. 2018, č.j. ČIŽP/41/2018/4610 (nabytí právní moci dne 4. 4. 2018) a ze dne 11. 4. 2018, č.j. ČIŽP/41/2018/5720 (nabytí právní moci dne 21. 4. 2018), ve věci zalesnění holin starších dvou let na lesních pozemcích parc.č. XA, XB, XC, XD, XE, XF a XG, vše v k.ú. R. II, a parc.č. XA, XB, XC, XD, XE, XF a XG, vše v k.ú. K., ve stanoveném termínu provedení do 31. 12. 2018. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 282/1991 Sb. pokuta ve výši 960.000 Kč.

[29] V odůvodnění tohoto rozhodnutí ČIŽP uvedla, že uvedeným jednáním, které vedlo k vydání opatření k nápravě, a které také trvá nesplněním předmětných příkazů, je porušováno ustanovení § 31 odst. 6 lesního zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

- [30] K významu zákonem chráněného zájmu ČIŽP uvedla, že žalobce svým jednáním porušil své základní povinnosti, a to tak, že funkce lesa nejsou na předmětných lesních pozemcích zachovány, tedy plněny rovnoměrně a trvale. Došlo tak k ohrožení životního prostředí v lesích. K významu a rozsahu následků přestupku ČIŽP uvedla, že žalobce se měl seznámit se stavem pořizovaných lesních pozemků, a zda se jejich stav nenachází v rozporu s lesním zákonem. Uvedla, že v reakci na Vyrozumění ze dne 19. 11. 2018 žalobce sliboval co nejrychlejší zalesnění s termínem „nejpozději květen 2019“, nicméně během kontroly v prosinci 2019 nebylo zaznamenáno ani splnění tohoto přislíbeného termínu. Uvedla, že při kontrole bylo zjištěno 6,4 ha holin s tím, že na části z původních 8,3 ha holin určených k zalesnění byla zaznamenána alespoň přirozená obnova. Rovněž pak poukázala na další slib žalobce, že lesní pozemky budou zalesněny subdodavatelsky do konce roku 2021. K nezalesnění uvedla, že lesní pozemky pak nemohou vykonávat jím přiřčené funkce – produkční i mimoprodukční (ekologické). Ke způsobu a okolnostem spáchání přestupku ČIŽP uvedla, že žalobce zanedbal své zákonné povinnosti jakožto vlastník lesa, když nezajistil výsadbu vhodným sazebním materiálem v odpovídajícím počtu v souladu s lesním zákonem a souvisejícími předpisy. Uvedla, že žalobce zakoupil předmětné pozemky v červenci 2018 již vytěžené, tudíž si měl být vědom jejich stavu. Do kontroly v prosinci roku 2019 však žalobce předmětné lesní pozemky nezalesnil, ani neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí, aby přestupku zabránil. Odpovědnosti pak dle ČIŽP žalobce nezbavuje ani to, že není odborníkem v oblasti lesního hospodářství.
- [31] K délce doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele, ČIŽP uvedla, že při inspekčním šetření dne 8. 2. 2018 bylo zjištěno nezalesnění předmětných lesních pozemků předchozími vlastníky. Při kontrole dne 19. 12. 2019 pak bylo zjištěno, že se žalobce o předmětné lesní pozemky nestaral a ponechal je samovolnému vývoji. Toto období, tj. od marného uplynutí lhůty k provedení opatření k nápravě (1. 1. 2019) do doby kontroly 19. 12. 2019, ČIŽP označila za významně dlouhé.
- [32] K polehčujícím okolnostem ČIŽP uvedla, že jí nejsou známy žádné relevantní. Uvedla, že příkazy, jimiž byla uložena povinnost provést opatření k nápravě, jsou správní akty, které zavazují adresáta kvůli jeho vztahu k nemovitosti – jedná se tak o správní akty *in rem*, které jsou závazné i pro právní nástupce původního adresáta. K argumentu žalobce ohledně kůrovcové kalamity ČIŽP uvedla, že předmětné příkazy byly vydány v roce 2018 s termínem splnění do 31. 12. 2018. Dále uvedla, že kůrovcová kalamity v roce 2018 měla ohnisko v Moravskoslezském kraji, nikoli ve Středočeském, přičemž předmětná opatření se kalamitního škůdce netýkala. K argumentu žalobce ohledně pandemie Covid-19 a výpadku zahraničních pracovníků ČIŽP uvedla, že vzhledem ke zjištěnému protiprávnímu stavu (od 1. 1. 2019 do 19. 12. 2019), kterého se ukládaná pokuta týká, nelze tento důvod označit za aktuální. K argumentu, že žalobce nabyl větší množství lesních pozemků, avšak pouze z důvodů zajištění úvěrů, ČIŽP uvedla, že lesní zákon v ustanovení § 11 určuje základní povinnosti, které má každý vlastník lesních pozemků bez ohledu na důvod jejich vlastnictví a bez ohledu na zkušenosti s hospodařením v lesích. Jako přítěžující okolnost ČIŽP označila dlouhodobý nezájem žalobce o vlastněné lesní pozemky, což mimo jiné dokládají další pokuty, které byly žalobci ČIŽP uloženy (srov. rozhodnutí oblastního inspektorátu Havlíčkův Brod ze dne 31. 8. 2021, č.j. ČIŽP/46/2021/4282, a oblastního inspektorátu České Budějovice ze dne 18. 12. 2020, č.j. ČIŽP/42/2020/5940).

- [33] ČIŽP se dále při stanovení výše sankce zabývala povahou činnosti právnické osoby. Uvedla, že odpovědnost právnických osob za přešůpek je objektivní, a proto se žalobce nemůžē vyvinít pouhým tvrzením, že je pouze formálním vlastníkem lesních pozemků a že zde fakticky hospodářší jiný subjekt. K žalobcem předloženým daňovým přiznáním a rozvaze uvedla, že byt v letech 2018 a 2019 vykázal ztrátu, tak v roce 2020 již hospodářší se ziskem 184.100 Kč. Z rozvahy za rok 2020 je pak patrné, že vlastnil aktiva za 20.512.000 Kč. Dle ČIŽP tak uložená pokuta nemůžē být pro žalobce likvidační.
- [34] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 22. 10. 2021 odvolání, ve kterém uplatnil obdobné námitky a argumenty jako v podané žalobě.
- [35] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 10. 12. 2021, č.j. MZP/2021/500/2776, bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [36] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný k námitce, že se ČIŽP nedostatečně zabývala důvody, pro které k zalesnění dotřených pozemků ve stanoveném termínu nedošlo, uvedl, že nositelem povinností dle lesního zákona je výlučně vlastník lesa, a proto na výsledek řízení nemůžē mít vliv skutečnost, že nápravná opatření byla uložena původním vlastníkům, od kterých žalobce pozemky nabyt do svého výlučného vlastnictví. Dále uvedl, že s ohledem na zjištěný stav předmětných lesních pozemků je zřejmé, že ze strany žalobce je péče o les zanedbávána, popř. nebyla činěna vůbec. Na uvedeném dle žalovaného nemění nic ani Smlouva o smlouvě budoucí kupní či dohoda o hospodaření na lesních pozemcích, neboť uvedené povinnosti zavazují samotné vlastníky, nikoliv jejich smluvní partnery. Žalobci pak jako vlastníkovt rozsáhlých lesních ploch měla být známa jeho práva a povinnosti vyplývající z lesního zákona. Dále k této námitce uvedl, že z přílohy č. 2 Poptávky na zalesnění pozemků a odpovědi dodavatelů je patrné, že žalobce již dne 19. 9. 2018 věděl o povinnosti zalesnit dotčené lesní pozemky, a proto žalovaný odmítl žalobcovu námitku, že se o této povinnosti dozvěděl až z dopisu ČIŽP ze dne 19. 11. 2018. K odkazu žalobce na Smlouvu o smlouvě budoucí kupní uvedl, že žalobce v průběhu řízení u ČIŽP vůbec nepoukazoval na jiného uživatele daných pozemků. K této smlouvě pak žalovaný ještě doplnil, že nejedná o smlouvu pachtovní ve smyslu ustanovení § 2332 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a proto je objektivní odpovědnost stále na žalobci, neboť soukromoprávní dohody nemohou prolomit veřejnoprávní ujednání.
- [37] K námitce, že ČIŽP při svém rozhodování pominula objektivní důvody, které zalesnění pozemků bránily, žalovaný souhlasil se žalobcem, že následky kůrovcové kalamity zasáhly celé území České republiky, nicméně zároveň konstatoval, že v době, kdy mělo dojít k zalesnění (do konce roku 2018), žádná z těchto vyšších mocí nenastala – v době nastalé kůrovcové kalamity měl již na lesních pozemcích odrůstat nový lesní porost. Námitky ohledně pandemické situace žalovaný odmítl ze stejného důvodu, neboť tato v ČR vznikla až na jaře roku 2020. K poukazu na nedostupnost společností, které se zabývají lesními pracemi, žalovaný uvedl, že z předložených poptávek a odpovědí případných dodavatelů je patrné, že se jedná pouze o 3 poptávané společnosti, kdy navíc dvě jsou adresovány paní K., které je dle e-mailu ze společnosti Business Money, a.s., a nikde z poptávky není patrné, že poptává služby zalesnění žalobce (pro žalobce). Ani odpověď dodavatele společnosti SudalTech JIH s.r.o. dle žalovaného nelze s jistotou spojit se žalobcem. Dále uvedl, že pouze jedna poptávka je z roku 2018; ostatní jsou z let 2019-2021 po stanoveném termínu pro zalesnění. Žalovaný pak poukázal na možnou účelovost předložených poptávek a odpovědí na ně; např. z nabídky ze dne 26. 8. 2019, ze které je patrné, že dodavatel SudalTech JIH s.r.o. by mohl vyhovět poptávce požadovaného zalesnění, a proto vytvoří cenovou nabídku.

Následně na uvedenou odpověď navazuje stejný dodavatel dopisem ze dne 29. 8. 2021 (tj. cca 2 roky poté), že nemá dostatečnou kapacitu na požadované zalesnění, a proto cenovou nabídku žalobci nepošle.

- [38] K poukazu žalobce na objednávku zalesnění dotčených pozemků, dle které by mělo dojít k zalesnění nejpozději v květnu 2022, žalovaný uvedl, že tato skutečnost nemá vliv na výsledek předmětného řízení, neboť žalobce měl zajistit zalesnění dotčených pozemků (nebo je zalesnit sám) do konce roku 2018, což nesplnil, jak zjistila ČIŽP při kontrole dne 19. 12. 2019. Doplnil, že žalobce již v průběhu řízení u ČIŽP vyjádřil snahu splnit termín zalesnění do května 2019, posléze v rámci uplatněných námitek proti kontrolnímu protokolu se zavazoval k termínu zalesnění do konce roku 2020, aby v rámci vyjádření k zahájení řízení o přestupku tvrdil, že má subdodavatelem přislíben termín do konce roku 2021.
- [39] K námitkám ohledně porušení některých základních zásad činnosti správních orgánů žalovaný uvedl, že je veřejným zájmem, aby lesní pozemky plnily své funkce v plném rozsahu. Je tak ve veřejném zájmu, aby ČIŽP použila všechny zákonné nástroje, aby žalobce přinutila k zalesnění dotčených pozemků. Dle žalovaného pak není pravdou, že nebyl poučen o možnosti uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy, neboť součástí Oznámení o zahájení řízení o přestupku je značně rozsáhlé poučení o základních právech a povinnostech účastníka řízení.
- [40] K námitce týkající se nepřiměřenosti uložené pokuty žalovaný uvedl, že z kontrolního protokolu je patrné, že dotčené pozemky nevykazovaly známky jakékoliv činnosti vedoucí ke splnění opatření k nápravě, a proto nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že vyvinul veškeré úsilí k zalesnění holin. Dále uvedl, že vlastnictví velkého množství pozemků či „formální“ vlastnictví lesních pozemků nemůže žalobce vyvinut z možných pochybení na „malé“ ploše lesních pozemků (cca 6 ha z celkové plochy žalobce cca 130 ha). Dále žalovaný odmítl námitku, že ČIŽP nepřihlédla k přirozené obnově na lesních pozemcích, neboť ČIŽP zohlednila přirozenou obnovu na téměř 2 ha. K likvidačnímu charakteru pokuty uvedl, že z žalobcem předložených dokumentů vyplynulo, že tento byl až na rok 2020 ve ztrátě a že vlastní nemovitý majetek ve výši cca 20 mil. Kč. Další dokumenty, ze kterých by ČIŽP mohla posoudit majetkové poměry společnosti, žalobce nedoložil. ČIŽP tak dle žalovaného správně zohlednila i vlastnictví velkého množství pozemků a Smlouvu o smlouvě budoucí kupní, ze které je patrný předpokládaný finanční příjem z prodeje dotčených lesních pozemků. Uvedl, že z této smlouvy je zřejmé, že žalobce má snahu prodat všechny dotčené lesní pozemky, jejichž celková výměra činí 8,3 ha. Z této smlouvy je dále patrné, že při úspěšném kompletním prodeji by za ně měl utržit cca 3,7 mil. Kč (cena 45 Kč/m²), což je částka, která výrazně převyšuje výši uloženého trestu. Dále uvedl, že z katastru nemovitostí zjistil, že část předmětných pozemků (cca 3,8 ha) již žalobce prodal společnosti WOOD SEEDS, s.r.o., a při deklarované smluvní ceně by měl jeho příjem činit cca 1,7 mil. Kč, což také přesahuje výši uložené pokuty. K žalobcem předložené cenové nabídce na zalesnění pozemků (2 mil. Kč bez DPH) uvedl, že tato je pro společnost WOOD SEEDS s.r.o. a týká se 8,3 ha lesních pozemků. Žalobce však v současné době vlastní pouze 4,5 ha dotčených lesních pozemků. K námitce, že se uložená pokuta vymyká běžné praxi ČIŽP, žalovaný uvedl, že žalobce nepředložil žádné rozhodnutí, které by odpovídalo jeho tvrzení. Zdůraznil, že ČIŽP v posuzované věci posoudila konkrétní okolnosti případu, přičemž prvostupňové rozhodnutí nevykazuje znaky libovůli či excesu z diskreční pravomoci.
- [41] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy,

nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

- [42] Účastníci řízení ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [43] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [44] V nyní projednávaném případě je předmětem soudního přezkumu rozhodnutí, jímž byla žalobci pravomocně uložena pokuta ve výši 960.000 Kč za přestupek podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 282/1991 Sb., neboť nesplnil opatření k nápravě uložená pravomocnými příkazy ve věci zalesnění holin starších dvou let na specifikovaných lesních pozemcích ve stanoveném termínu provedení do 31. 12. 2018.
- [45] Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 282/1991 Sb.: *„Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že neplní opatření uložená orgány životního prostředí podle zvláštních zákonů a tohoto zákona.“*
- [46] Žalobce v podané žalobě uplatnil několik žalobních bodů. Soud se jimi z důvodu přehlednosti věci zabýval postupně tak, jak byly uvedeny v podané žalobě.
- [47] V prvním žalobním bodě nazvaném *„Vlastnické právo žalobce“* žalobce zejména namítal, že se správní orgány nedostatečně zabývaly objektivními důvody, pro které nemohla být povinnost zalesnit předmětné lesní pozemky objektivně splněna.
- [48] Soud k této žalobní námitce neshledal, že by se ČIŽP a žalovaný žalobcem tvrzenými *„objektivními důvody“* zabývaly nedostatečně. Námitka žalobce, že správní orgány měly zohlednit, že žalobce nenabýval dotčené pozemky z důvodu hospodaření na nich, ale pouze jako zajištění poskytnuté půjčky (neboť je dceřinou společností společnosti Business Money, a.s., která se zabývá zejména poskytováním úvěrů, přičemž sám žalobce žádnou podnikatelskou činnost nevyvíjí), je dle soudu zcela lichá. Jak správně upozornil žalovaný v napadeném rozhodnutí, tak pro naplnění předpokladu dle ustanovení § 1 lesního zákona, v němž je popsán účel tohoto zákona, jsou tímto zákonem pro odpovědné osoby stanoveny určitá práva a povinnosti. Mezi tyto odpovědné osoby pak patří vlastníci lesů.
- [49] Z ustanovení § 31 odst. 1 věta první lesního zákona vyplývá, že *„vlastník lesa je povinen obnovovat lesní porosty stanovištně vhodnými dřevinami a vychovávat je včas a soustavně tak, aby se zlepšoval jejich stav, zvyšovala jejich odolnost a zlepšovalo plnění funkcí lesa.“* Podle ustanovení § 31 odst. 6 lesního zákona pak platí, že *„holina na lesních pozemcích musí být zalesněna do dvou let a lesní porosty na ní zajištěny do sedmi let od jejího vzniku; v odůvodněných případech může orgán státní správy lesů při schvalování plánu nebo při zpracování osnovy nebo na žádost vlastníka lesa povolit lhůtu delší. Na povolení této delší lhůty se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.“* Nositelem zde vyjmenovaných povinností, tj. povinnosti obnovovat lesní porosty a povinnosti zalesnit holinu je vlastník lesa. Z toho důvodu proto byla předmětnými příkazy ze dne 21. 3. 2018 a ze dne 11. 4. 2018 původními vlastníky

dotčených lesních pozemků uložena opatření k nápravě spočívající v zalesnění holin starších dvou let s termínem splnění do 31. 12. 2018.

[50] S odkazem na ustanovení § 73 odst. 2 věta čtvrtá správního řádu, podle kterého „*jestliže je pro práva a povinnosti účastníků určující právo k movité nebo nemovité věci, je pravomocné rozhodnutí závazné i pro právní nástupce účastníků,*“ lze dospět k závěru, že rozhodnutí o uložení opatření k nápravě, jehož účelem je splnění povinnosti vyplývající z ustanovení lesního zákona k určitému lesnímu pozemku, je rozhodnutím závazným i pro právního nástupce účastníka řízení. Jedná se totiž o tzv. rozhodnutí *in rem*. Stal-li se tedy žalobce ke dni 3. 7. 2018 novým vlastníkem dotčených pozemků, tak na něj přešly povinnosti uložené předmětnými příkazy původním vlastníkům (společnostem HBR WOOD s.r.o. a FORESTMAN s.r.o.), bez ohledu na to, jaký měl s předmětnými lesními pozemky žalobce záměr.

[51] Na tomto místě soud považuje za vhodné odkázat na rozsudek zdejšího soudu ze dne 24. 1. 2018, č.j. 5A 4/2015-33 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2020, č.j. 3 As 31/2018-19, ve kterých tyto označily za podstatnou skutečnost, že ke dni kontroly splnění uloženého opatření byl vlastníkem pozemku tehdejší žalobce (pozn. soudu: který namítal, že následně dotčené pozemky prodal, a tudíž s ním nemělo být vedeno sankční řízení pro nesplnění opatření k nápravě). Nejvyšší správní soud výslovně ve svém rozsudku uvedl, že „*ze znění dotčeného ustanovení lesního zákona je přitom jednoznačně zřejmé, že nositelem povinností tam vymezených je výlučně vlastník lesa. Rozhodnutí o uložení opatření k nápravě, jehož účelem je splnění povinnosti vyplývající z tohoto ustanovení lesního zákona, je tedy jednoznačně rozhodnutím závazným i pro právní nástupce účastníka řízení ve smyslu § 73 odst. 2 správního řádu (...), neboť pro povinnost v něm stanovenou je určující právo k nemovité věci (tj. vlastnické právo k předmětnému pozemku).*“

[52] V daném případě tak dané povinnosti tížily žalobce jako nového vlastníka lesa. Na tom nemůže nic změnit ani to, že žalobce se domníval, že pozemky nabývá do svého vlastnictví pouze na přechodnou dobu (maximálně do 31. 10. 2018), neboť žalobce je povinen plnit povinnosti vlastníka lesa po celou dobu, kdy je vlastníkem lesních pozemků. Dle názoru soudu se nelze z těchto povinností „vyvinut“ ani poukazem na nedodržení smluvních ujednání ze strany třetích osob (nezaplacení dluhu ze strany dlužníků do sjednaného data), neboť se v takovém případě jedná o soukromoprávní vztah, který nemůže mít žádný vliv na plnění povinností stanovených vlastníkovu lesa lesním zákonem či rozhodnutím ČIŽP o uložení opatření k nápravě. V této souvislosti lze aprobovat názor ČIŽP uvedený v prvostupňovém rozhodnutí, že žalobce si mohl a měl před nabytím pozemků do svého vlastnictví zjistit potřebné skutečnosti o stavu pozemků. Naopak nelze aprobovat námitku žalobce, že jeho vlastnictví předmětných pozemků bylo pouze formální.

[53] K námitce žalobce, že je nepřiměřeně přísné jej trestat stejným způsobem, jako subjekt, který pozemky nabývá s úmyslem na nich hospodařit, soud uvádí, že lesní zákon nerozlišuje právní důvody nabytí vlastnictví lesních pozemků, ani záměry či pohnutky jednotlivých vlastníků lesa. Za nesplnění opatření k nápravě uložených pravomocnými příkazy tak vždy ponese odpovědnost subjekt, který lesní pozemky vlastní bez ohledu na to, zda je vlastní „prázdná schránka“ (jak sám sebe označil žalobce), či subjekt zamýšlející na daných pozemcích skutečně hospodařit.

[54] Soud tak k tomuto žalobnímu bodu uzavírá, že žalobcem zmíněný předpoklad o krátkém trvání jeho vlastnického vztahu k daným pozemkům, resp. porušení smluvních povinností

ze strany třetích osob (dlužníků) či skutečné důvod vlastnictví předmětných pozemků (zajišťovací převod vlastnického práva) nemohou představovat tzv. liberační důvody. Stejně tak tyto důvody nemohou žalobce zbavit povinností vlastníka lesa, tj. v daném případě povinnosti předmětné holiny zalesnit. První žalobní bod tak soud neshledal důvodným.

[55] Ve druhém žalobním bodu „*Absence zavinění na straně žalobce*“ pak žalobce namítal, že nemohl legitimně očekávat, že jej povinnost zalesnit pozemku bude tížit, když jeho vlastnické právo mělo zaniknout dříve, než byl termín stanovený o zalesnění. K této námitce soud uvádí, že žalobci muselo být nejpозději ke dni nesplacení dluhu ze strany dlužníků zřejmé, že vlastníkem předmětných pozemků bude déle, než původně očekával. Žalobce byl vlastníkem předmětných lesních pozemků i ke dni provedení kontroly (19. 12. 2019). Byl vlastníkem těchto pozemků dokonce v průběhu celého správního řízení, a to až do vydání žalobou napadeného rozhodnutí (pozn. soudu: žalobce přestal být vlastníkem těchto pozemků až v roce 2022). Dle názoru soudu tak muselo být žalobci zřejmé, že je vlastníkem lesních pozemků a že je povinen plnit zákonné povinnosti vztahujících se k těmto specifickým pozemkům. Za dané situace tak soud nemohl toto legitimní očekávání žalobce vyhodnotit jako liberační důvod.

[56] K námitce žalobce, že na jeho straně nelze dovodit zavinění ani ve formě nedbalosti, soud uvádí, že odpovědnost za přestupky, jejichž skutkové podstaty jsou vymezeny v ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 282/1991 Sb., má objektivní charakter, nejde o odpovědnost za zavinění. Skutková podstata předmětného přestupku je naplněna již samotným neplněním opatření uloženým orgánem životního prostředí podle zvláštních zákonů (zde lesního zákona) a tohoto zákona. Jedná se tak o typ odpovědnosti, kde se nezkoumá zavinění. V daném případě subjekt těchto přestupků odpovídá za protiprávní stav, kterým je neplnění opatření uloženého orgánem životního prostředí, čímž je ohrožen zákonem chráněný zájem, tj. ochrana životního prostředí v lesích.

[57] Žalobce dále v tomto žalobním bodu namítal, že o přesném termínu, dokdy je třeba pozemky zalesnit, se poprvé dozvěděl až z vyrozumění ČIŽP ze dne 19. 11. 2018. Soud k této námitce uvádí, že z dokumentů, které žalobce doložil v rámci správního řízení, vyplývá, že žalobce o povinnosti zalesnit dotčené pozemky věděl již dne 19. 9. 2018 – srov. poptávky na zalesnění pozemků a odpovědi dodavatelů založené ve správním spise. Jeho tvrzení, že se o povinnosti zalesnit předmětné pozemky dozvěděl až z vyrozumění ČIŽP ze dne 19. 11. 2018 se tak nezakládá na pravdě.

[58] K poukazu žalobce na smlouvu o smlouvě budoucí kupní uzavřenou mezi ním a společností WOOD SEEDS s.r.o., kterou se k plnění zákonných povinností za žalobce zavázal třetí subjekt, který se měl v budoucnu stát vlastníkem předmětných lesních pozemků, soud uvádí, že jelikož se v případě této smlouvy datované ke dni 1. 6. 2019 nejedná o smlouvu pachtovní dle ustanovení § 2332 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, pak nadále platí obecné pravidlo, že soukromoprávní ujednání nemůže přenést veřejnoprávní povinnosti (zde povinnosti vlastníka lesa dle lesního zákona) na jinou osobu. K tomu soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž „*soukromoprávním úkonem nelze měnit obsah veřejnoprávního vztahu ani jeho subjekty*“ (rozsudek ze dne 28. 1. 2016, č.j. 5 Afs 167/2015-46, srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2005, č.j. 1 Afs 38/2004-140, ze dne 13. 9. 2007, č. j. 6 As 6/2006-83). Ke stejnému závěru dospěl rovněž Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 31. 10. 2013, sp.zn. 29 Cdo 4474/2011. Přestože tato rozhodnutí se týkají zejména daňové problematiky, jde dle soudu o princip platný napříč veřejnou správou.

- [59] Dle názoru soudu je pak zcela v pořádku, pokud vlastník lesa, který nemá finanční prostředky ani potřebnou odbornost pro řádnou péči o lesní pozemky, ke splnění svých povinností stanovených lesním zákonem využije služeb třetí osoby. Nicméně dle názoru soudu se nelze případného nesplnění soukromoprávních smluvních ujednání dovolávat ve vztahu k veřejnoprávní odpovědnosti vlastníka lesa, resp. následně ve vztahu ke vzniklé delikt ní odpovědnosti.
- [60] Žalobní námitky uvedené ve druhém žalobním bodu tak soud rovněž neshledal důvodnými.
- [61] Ve třetím žalobním bodu označeném „*Existence objektivních důvodů pro nezalesnění*“ žalobce namítal, že správní orgány pominuly objektivní důvody, které bránily zalesnění předmětných pozemků. Jako první důvod žalobce označil kůrovcovou kalamitu v ČR.
- [62] Úvodem k této i dalším námitkám uplatněným v tomto a rovněž i v dalším žalobním bodě soud považuje za nutné zrekapitulovat, jak byl předmětný skutek, za nějž byl žalobce sankcionován, vymezen z časového hlediska. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č.j. 2 As 34/2006-73, platí, že „*výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným*“. Specifikace skutku je tak rozhodná nejen z pohledu na jeho nezaměnitelnosti s jiným skutkem (pozn. soudu: což není nyní předmětem sporu), ale také z pohledu uplatněných námitek, když za relevantní je třeba považovat pouze takové, které se místně, časově a věcně týkají daného skutku.
- [63] Vymezení skutku ve výroku rozhodnutí se pak odvíjí od znění skutkové podstaty přestupku, za nějž byla žalobci uložena pokuta. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně žalobce postihl za nesplnění opatření k nápravě, bylo nutné zejména specifikovat příslušné rozhodnutí o uložení opatření a uvést, že žalobce ke konkrétnímu datu toto opatření nesplnil. Dle výroku prvostupňového rozhodnutí byl žalobce shledán vinným z toho, že nesplnil opatření k nápravě uložená pravomocnými příkazy ze dne 21. 3. 2018, č.j. ČIŽP/41/2018/4610 (nabytí právní moci dne 4. 4. 2018) a ze dne 11. 4. 2018, č.j. ČIŽP/41/2018/5720 (nabytí právní moci dne 21. 4. 2018), ve věci zalesnění holin starších dvou let na vyjmenovaných lesních pozemcích, v termínu provedení do 31. 12. 2018, s tím, že svým jednáním žalobce ohrozil životní prostředí v lesích. V odůvodnění rozhodnutí je pak hned na úvod uvedeno, že ke dni kontroly dne 19. 12. 2019 žalobce stále nesplnil uložená opatření k nápravě.
- [64] Námitku žalobce týkající se kůrovcové kalamity je tak nutné vztahovat pouze k relevantnímu časovému období z pohledu vymezení skutku, tj. k roku 2018. Dle soudu správní orgány tuto námitku posoudily dostatečně, když poukázaly právě na časové vymezení skutku a dále na to, že kůrovcová kalamita v roce 2018 měla ohnisko v Moravskoslezském kraji, nikoliv v kraji Středočeském, kde se nachází předmětné lesní pozemky, jakož i na to, že předmětná opatření se kalamitního škůdce netýkala. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí sice přisvědčil žalobcově argumentaci, že následky kůrovcové kalamity v daném roce zasáhly celé území České republiky, nicméně s ohledem na oddělení těžební a pěstební činnosti bylo zalesnění předmětných pozemků možné. Soud k tomu jen považuje za vhodné upozornit na to, že dle vyjádření žalovaného, jsou předmětné lesní pozemky v 1. lesním vegetačním stupni s výrazně převyšujícím zastoupením borovice lesní. Kůrovcová kalamita však dopadá takřka výlučně na smrkové lesy, a proto je třeba argument žalobce o nedostatku sazenic vyhodnotit jako irelevantní, tj. nedůvodný.

- [65] K námitce žalobce, že nebylo možné najít subjekt, který by zalesnění odborným způsobem zrealizoval, soud opětovně odkazuje na časové vymezení skutku, s tím, že ve správním spise je založen pouze jeden doklad, ze kterého vyplývá, že žalobce v daném období roku 2018 oslovil subjekt zabývající se těmito pracemi – srov. poptávku ze dne 19. 9. 2018 adresovanou panu M. P., IČ: 608 53 638. V této souvislosti je pak třeba zmínit, že žalobce až v podaném odvolání (tj. až v říjnu 2021) doložil poptávky adresované celkem k 3 případným dodavatelům (kromě již dříve zmíněného pana M. P. žalobce e-mailem oslovil ještě společnost SudalTech JIH s.r.o., IČ: 049 59 451, a pana V. Š.), včetně odpovědí těchto subjektů. Jakkoliv žalobce v odvolání tvrdil, že poptávky byly činěny rovněž telefonicky, tak toto nijak nedoložil, a proto správní orgány dle soudu tuto skutečnost nemohly zohlednit.
- [66] Co se týče požadavku žalovaného, aby odpovědi dodavatelů byly zasílány s podpisem a razítkem, tak zde soud naopak přisvědčil žalobci, že tento požadavek se míjí s běžnou realitou podnikatelského styku. V čem však soud přisvědčil žalovanému, je posouzení poptávek adresovaných paní K. Jelikož to byl žalobce, který tyto poptávky předložil správnímu orgánu jako důkaz, tak bylo na něm, aby k tomu důkazu doložil další skutečnosti, na základě kterých by bylo možné tento důkaz vyhodnotit v jeho prospěch. Uváděl-li tedy žalobce v podané žalobě, že tato osoba s ohledem na koncernovou strukturu pracuje jak pro společnost Business Money, a.s., tak pro žalobce, tak toto tvrzení (podpořeno nějakým důkazem) nebylo obsaženo v podaném odvolání. Proto soud dospěl k závěru, že žalovaný správně vyhodnotil, že z poptávek adresovaných paní K. ze společnosti Business Money, a.s. nelze dovodit, že předmětné služby zalesnění poptává žalobce. V konečném důsledku pak dle soudu žalovaný dospěl ke správnému závěru, že z předložených poptávek a odpovědí (kdy mimo jiné některé žalovaný vyhodnotil jako účelové – srov. str. 6 napadeného rozhodnutí) nelze učinit ucelený obraz o (ne)dostupnosti pracovníků či materiálu k zalesnění.
- [67] K námitce žalobce, že důvodem pro nezalesnění byla i pandemie Covid-19, a s ní související nedostatek především zahraničních pracovníků, soud znovu uvádí, že žalobce měl dle pravomocných příkazů zalesnit uvedené pozemky do konce roku 2018, přičemž kontrola na místě proběhla na konci roku 2019 se závěrem, že žalobce svou povinnost nesplnil. Poukaz na pandemii Covid-19, která v ČR nastala až na jaře roku 2020 je tak dle názoru soudu zcela nepřípadný.
- [68] K poukazu žalobce, že v odvolání jasně doložil, že zalesnění pozemků je již objednáno a že bude dokončeno nejpozději v květnu 2022, soud uvádí, že dle názoru soudu žalovaný správně tuto skutečnost nezohlednil v rámci rozhodování o výše sankce, neboť toto tvrzení žalobce neshledal s ohledem na předchozí průběh řízení věrohodným. Ze správního spisu totiž vyplývá, že žalobce nejprve v průběhu řízení před ČIŽP vyjádřil snahu splnit termín zalesnění do května 2019 (srov. žádost o prodloužení lhůty ze dne 21. 11. 2018). Následně se v rámci uplatněných námitek proti kontrolnímu protokolu ze dne 22. 1. 2020 zavázal k termínu zalesnění do konce roku 2020, aby v rámci vyjádření k zahájení řízení o přestupku ze dne 6. 9. 2021 tvrdil, že má subdodavatelem přislíben termín do konce roku 2021. Soud považuje za vhodné upozornit na to, že nesplněním primární povinnosti (zalesnění pozemků), jehož důsledkem je delikt ní odpovědnost, tato primární povinnost nezaniká. Proto správní orgány dospěly dle soudu ke správnému závěru, že tvrzení žalobce (v kontextu celého správního řízení měnící se, tj. nevěrohodné) o budoucím zalesnění nelze vzít v potaz jako tzv. polehčující okolnost.

- [69] Na závěr tohoto žalobního bodu soud uvádí, že souhlasí s tvrzením žalobce uvedeným v doplnění žaloby, že k zalesnění na lesních pozemcích může docházet pouze za vhodných klimatických podmínek pro sázení dřevin (zpravidla na jaře anebo na podzim). V daném případě však soud dospěl k závěru, že žalobce měl dostatečný časový prostor pro splnění své primární povinnosti zalesnit předmětné lesní pozemky, a to již v roce 2018, neboť předmětné pozemky nabyl do svého vlastnictví již v červenci daného roku. Ostatně ke stejnému závěru i ČIŽP ve svém usnesení ze dne 12. 12. 2018, č.j. ČIŽP/41/2018-15069, jímž bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce ze dne 21. 11. 2018 o prodloužení lhůt ke splnění opatření k nápravě, když zde uvedla, že podmínky k zalesnění holin starších dvou let byly od poloviny měsíce října 2018 příznivé a bylo žádoucí toto období využít. Pro přehled věci pak soud dodává, že žalobce svou povinnost splnil až v roce 2022.
- [70] Žalobní námitky uvedené ve třetím žalobním bodě tak soud neshledal důvodnými.
- [71] Ve čtvrtém žalobním bodu nazvaném „*Porušení základních zásad správního řízení*“ žalobce namítal porušení některých základních zásad správního řízení. Předně namítal porušení zásady šetření práv a oprávněných zájmů, jelikož se správní orgány nezabývaly specifickými okolnostmi daného případu a nepřihlédly ke skutečnostem ve prospěch žalobce, které on sám nezavinil, neboť se jednalo o důvody vyšší moci.
- [72] Podle ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu: „*Správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.*“
- [73] K této námitce soud odkazuje na vypořádání žalobních námitek uvedených ve třetím žalobním bodě a znovu uvádí, že žalobcem tvrzené zásahy vyšší moci se časově míjí s dobou spáchání přestupku. Soud tak nedospěl k závěru, že by správní orgány nepřiměřeným způsobem zasáhly do žalobcových práv v rozporu se zákonem.
- [74] V této souvislosti soud rovněž považuje za vhodné odkázat na rozsudek zdejšího soudu ze dne 31. 5. 2023, č.j. 5A 251/2018-75, jímž byla zamítnuta žaloba státního podniku Lesy České republiky proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, jímž byla ve spojení s rozhodnutím České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Ostrava uložena tomuto státnímu podniku pokuta ve výši 3.500.000 Kč za (zjednodušeně řečeno) za nedůsledný zásah proti kůrovci v Moravskoslezském kraji v roce 2017. Jakkoliv tento rozsudek do jisté míry potvrzuje odpovědnost státu za nezvládnutou kůrovcovou kalamitu, tak zároveň z toho rozsudku nijak nevyplývá, že by kůrovcová kalamita měla přesah i do jiných krajů, resp. že by v důsledku toho byla ochromena pěstební činnost v jiných krajích.
- [75] Žalobce dále v tomto žalobním bodě porušení zásady veřejného zájmu, neboť dle jeho názoru není ve veřejném zájmu, aby byl žalobce trestán za porušení povinnosti, kterou objektivně nebylo možno splnit.
- [76] Podle ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu: „*Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*“
- [77] K této námitce soud uvádí, že považuje za nesporné, že je ve veřejném zájmu, aby lesní pozemky plnily své funkce v plném rozsahu, a to jak funkce produkční, tak mimoprodukční (srov. odůvodnění prvostupňového rozhodnutí na str. 7 a 8, kde ČIŽP tyto funkce popsala). Žalobce pak tyto funkce nesplněním svých povinností omezil, resp. úplně eliminoval. V daném případě tak bylo nepochybně v souladu s veřejným zájmem, aby byl za ohrožení

životního prostředí v lesích potrestán. Rovněž pak nelze pominout velký rozsahu spáchaného přestupku – při kontrole bylo zjištěno nezalesnění cca 6,4 ha holin.

- [78] K poukazu žalobce na tresty ukládané Lesům ČR soud považuje za nutné uvést, že žalobce toliko uváděl, že uložená pokuta je excesivní, aniž by (až na jeden případ uvedený v doplnění žaloby) uváděl příklady, kdy ČIŽP při rozhodování skutkově shodných či podobných případů postupovala odlišně. V této souvislosti lze uvést, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že uložený správní trest v daném případě nevybočuje z ustálené rozhodované praxe ČIŽP, přičemž odpovídá skutkovým i právním okolnostem případu.
- [79] K již zmíněnému poukazu žalobce na článek ze serveru www.enviweb.cz z roku 2009 týkající se pravomocně uložené pokuty ve výši 200.000 Kč za nezalesnění holiny o výměře 6,38 ha, v k.ú. H., soud uvádí, že tento případ se s případem projednávaným shoduje toliko ve výměře dotčených lesních pozemků, v dalších okolnostech už jsou značné rozdíly. Rozdíl ve výši uložené pokuty (200.000 Kč vs. 960.000 Kč) je pak dán nejen časovým odstupem obou případů (oba případy dělilo 10 let), ale především samotným deliktním jednáním obou sankcionovaných subjektů. Jak upozornil žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě, tak tehdejší vlastník lesa byl potrestán za nesplnění své primární povinnosti zalesnit holiny (byť mu ČIŽP umožnila tuto povinnost splnit v náhradní lhůtě), přičemž až poté ČIŽP přistoupila k vydání rozhodnutí o opatření k nápravě; zatímco v nyní projednávaném případě byl žalobce potrestán za nesplnění již uložených nápravných opatření. Takový skutek je dle názoru soudu skutečně společensky škodlivějším, než pouhé „nezalesnění“ v zákonné lhůtě, neboť ČIŽP přistupuje k uložení opatření k nápravě až po nesplnění primárních zákonných povinností, jinými slovy lesní pozemky v takovém případě zůstávají nezalesněny po delší dobu, což nepochybně ještě více ohrožuje životní prostředí. Žalovaný pak ve vyjádření k podané žalobě rovněž osvětlil, že v žalobcem odkazovaném případě, že tehdejší vlastník lesa nebyl sankcionován za předchozí nezákonnou těžbu dřeva, a proto se tato skutečnost ani nemohla promítnout do tehdy uložené pokuty, jak nesprávně uváděl žalobce.
- [80] K požadavku žalobce, aby správní orgány v souladu s výše citovanou zásadou pečlivě zdůvodnily, že uložená pokuta odpovídá běžné rozhodovací praxi a že není pouze projevem svévole správního orgánu, soud uvádí, že z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je zcela zřejmé, proč byla uložena v takto vysoké částce (srov. str. 7 až 11 tohoto rozhodnutí), přičemž soud neshledal, že by ČIŽP výši uložené pokuty odůvodnila obecně, tj. nepřezkoumatelně. K výši uložené pokuty se však soud vyjádří ještě dále při posouzení odpovídající žalobní námitky; pro tuto chvíli uzavírá, že nedospěl k závěru, že by výše uložené pokuty byla jakýmkoliv projevem svévole správního orgánu, neboť tato byla velmi pečlivě odůvodněna, jak bude uvedeno dále.
- [81] Dále v tomto žalobním bodu žalobce namítal porušení zásady materiální pravdy, jelikož správní orgány zjišťovaly pouze skutečnosti svědčící v neprospěch žalobce.
- [82] Podle ustanovení § 3 správního řádu: „*Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*“
- [83] Soud dospěl k závěru, že správní orgány v daném případě neporušily tuto základní zásadu správního řádu, tím, že by zjišťovaly pouze skutečnosti svědčící v neprospěch žalobce. Žalobce sice na svou obranu uváděl některé „objektivní důvody“, které dle jeho názoru bránily zalesnění, správní orgány se však s těmito namítanými skutečnostmi dle soudu

dostatečně vypořádali, přičemž žádnou z nich nezohlednili ve prospěch žalobce jako tzv. polehčující okolnost. Jak vyplývá z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, tak ČIŽP při stanovení výše pokuty zohlednila všechny okolnosti vytýkaného jednání žalobce – ČIŽP se zabývala významem zákonem chráněného zájmu, závažností a rozsahem následku přestupku, způsobem a okolnostmi spáchání přestupku, délkou trvání protiprávního jednání pachatele, povahou činnosti žalobce, jakož i polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi přestupku. Skutečnost, že ČIŽP nezjistila žádnou relevantní polehčující okolnost dle soudu neznamená, že by postupovala v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu, neboť pokud taková okolnost neexistovala, tak jí jen těžko bylo možné zjistit.

[84] Z výše uvedených důvodů proto ani námitky uvedené ve čtvrtém žalobním bodu neshledal důvodnými.

[85] V pátém žalobním bodu nazvaném „*Nepřezkoumatelnost výše pokuty*“ žalobce předně namítal, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by vznikla škoda na životním prostředí.

[86] Soud dospěl k závěru, že v případě předmětného přestupku se jedná o tzv. ohrožovací přestupek. U ohrožovacího přestupku k vyvození odpovědnosti postačí pouhé ohrožení objektu. Na rozdíl od přestupku poškozovacího, u něhož naopak pouhé ohrožení k vyvození odpovědnosti nestačí, ale musí k němu přistoupit i přímé zasažení a poškození objektu; na objektu tedy musí nastat působením deliktního jednání pachatele změna záležející v jeho úbytku či ve zhoršení jeho stavu. V daném případě sice nedošlo k přímému poškození životního prostředí, to to však z hlediska konstrukce odpovědnosti za předmětný přestupek není rozhodné, když k vyvození odpovědnosti žalobce postačuje pouhé ohrožení objektu, tj. pouhé ohrožení zákonem chráněného zájmu, zde životního prostředí v lesích.

[87] Nad rámec výše uvedeného však lze doplnit, že ČIŽP v prvostupňovém rozhodnutí konstatovala, že v daném případě dochází k ohrožení životního prostředí v lesích, neboť lesní pozemky v důsledku jejich nezalesnění nemohou v žádném ohledu vykonávat funkce jim přiřčené – ať již jde o funkce produkční, tak i zejména o funkce mimoprodukční [viz ustanovení § 2 písm. b) lesního zákona]. V daném případě tak ČIŽP postupovala zcela v souladu s konstrukcí tzv. ohrožovacích přestupků, kdy závěr o tom, že došlo k ohrožení životního prostředí, přitom zahrnuje dvě fáze – nejdříve je třeba pomocí dokazování zjistit skutkový stav a následně na jeho základě provést odborné posouzení, zda zjištěné skutkové okolnosti skutečně znamenají ohrožení životního prostředí, jinými slovy, zda za zjištěných skutkových okolností skutečně reálně mohlo dojít k poškození životního prostředí (byť by k němu nakonec ve výsledku nedošlo). Z toho důvodu soud vyhodnotil jako dostatečný popis ČIŽP na str. 7 a 8 prvostupňového rozhodnutí, neboť nebylo nezbytné, aby konkrétně zjišťovala, k jakým škodám na předmětných pozemcích, resp. na životním prostředí reálně došlo. Plně postačuje, pokud ohrožení životního prostředí odborně zhodnotila a popsala, které negativní jevy mohly na nezalesněném pozemku nastat.

[88] K námitce žalobce, že vyvinul veškeré úsilí, které po něm bylo možno spravedlivě požadovat, aby zalesnění pozemků zajistil, avšak z objektivních důvodů to nebylo možné, soud uvádí, že podle ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“) platí, že „*právnícká osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.*“ Soud dospěl k závěru, že v daném případě nebyla dispozice této normy naplněna, neboť ze zjištěných skutečností nevyplývá, že by žalobce vynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby přestupku zabránil.

V této souvislosti je třeba zdůraznit zejména skutečnost, že ačkoliv žalobce předmětné pozemky zakoupil již v červenci 2018, tak do doby provedené kontroly dne 19. 12. 2019 tyto nezalesnil, přičemž vyjma několika poptávek nedoložil žádné jiné důkazy, kterými by vynaložení veškerého možného úsilí k zalesnění pozemků prokázal. O vynaložení veškerého možného úsilí pak rovněž nesvědčí ani to, že žalobce v průběhu správního řízení neustále posouval slibovaný termín pro zalesnění, přičemž k tomuto došlo dokonce až v průběhu soudního řízení. Soud tak nedospěl k závěru, že by k porušení zákonných povinností žalobce jako vlastníka lesa, resp. povinností uložených mu nápravným opatřením, došlo vlivem okolností na vůli žalobce zcela nezávislých.

- [89] K tvrzení žalobce, že byl přesvědčen, že veškeré povinnosti jsou a budou řádně plněny předchozím či budoucím vlastníkem, soud uvádí, že žalobcem tvrzené subjektivní spoléhání se konání jiných třetích subjektů, které nebyly vlastníky dotčených lesních pozemků, není způsobilé jej vyvinut z jeho odpovědnosti za nesplnění jeho zákonných povinností vlastníka lesa, resp. povinností, které mu byly uloženy opatřeními k nápravě. Je tomu tak proto, že je to jen a pouze vlastník lesa, kterého tyto povinnosti tíží.
- [90] K námitce, že uložená pokuta se vymyká běžné rozhodovací praxi, soud odkazuje na vypořádání čtvrtého žalobního bodu a doplňuje, že každý případ má individuální charakter. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že uložená pokuta odpovídá rozsahu a negativnímu dopadu protiprávního jednání žalobce na životní prostředí v lesích. S ohledem na rozsah nezalesnění, lokalitu, ohrožení životního prostředí, jakož i další skutečnosti ohledně povahy činnosti žalobce, tak soud shledal uloženou pokutu jako přiměřenou.
- [91] Námitky uvedené v pátém žalobním bodě tak soud neshledal důvodnými.
- [92] V posledním šestém žalobním bodu nazvaném „*Likvidační charakter pokuty*“ žalobce namítal, že uložená pokuta ve výši 960.000 Kč je zcela nepřiměřená danému případu.
- [93] Podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 282/1991 Sb.: „*Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč.*“
- [94] Soud předně k těmto námitkám uvádí, že odůvodnění výše pokuty musí být přezkoumatelné, tj. musí z něj být seznatelné, na základě jakých důvodů přistoupil správní orgán k uložení konkrétní pokuty, tyto důvody musí být srozumitelné a mít oporu ve výroku správního rozhodnutí. Rozhodnutí o uložení pokuty je nepřezkoumatelné, je-li výše pokuty odůvodněna pouhou rekapitulací skutkových zjištění a konstatováním zákonných kritérií pro uložení pokuty, aniž by bylo zřejmé, zda a jakým způsobem byla tato kritéria hodnocena (rozsudek NSS ze dne 27. 3. 2008, č.j. 4 As 51/2007-68). Nepřezkoumatelnost odůvodnění výše uložené pokuty však nelze směřovat se zákonností uložené pokuty. Stanovení výše pokuty za přestupek je výsledkem správního uvážení, jehož zákonnost je soudem přezkoumatelná jen v omezeném rozsahu vymezeném v ustanovení § 78 odst. 1 věť druhé s.r.s. Při posuzování zákonnosti uložené sankce je tak správní soud k žalobní námitce oprávněn pouze hodnotit, zda správní orgán při stanovení její výše zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil nebo zda uložená sankce není likvidační (srov. např. usnesení rozšířeného senátu sp.zn. 1 As 9/2008, nebo rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2012, č.j. 1 Afs 1/2012-36, č. 2671/2012 Sb. NSS).

- [95] Soud dále uvádí, že smysl sankčního řízení přitom nelze spatřovat pouze v donucení účastníka řízení ke splnění uloženého opatření k nápravě, jak tvrdil žalobce v souvislosti s tím, že již k zalesnění dotčených pozemků došlo, ale zejména v adekvátním postihu za ohrožení životního prostředí v lesích, které deliktně odpovědný subjekt způsobil svým jednáním.
- [96] Soud dospěl k závěru, že správní orgány se otázkou přiměřenosti uložené pokuty, jakož i otázkou, zda tato nebude mít pro žalobce likvidační charakter, zabývaly řádně a zcela dostatečně. Správní orgán I. stupně se touto otázkou velmi podrobně zabýval na str. 7 až 11 prvostupňového rozhodnutí, kdy popsal povahu a závažnost přestupku [ustanovení § 37 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb.] a v jejím rámci význam zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem ohrožen [ustanovení § 38 písm. a) téhož zákona], význam a rozsah následku přestupku [ustanovení § 38 písm. b) téhož zákona], zabýval se způsobem a okolnostmi spáchání přestupku [ustanovení § 38 písm. c) a d) téhož zákona], délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele [ustanovení § 38 písm. f) téhož zákona]; dále popsal přitěžující a polehčující okolnosti [ustanovení § 37 písm. c) téhož zákona] a povahu činnosti právnické osoby [ustanovení § 37 písm. g) téhož zákona]. Žalovaný se pak odvolacími námitky směřujícími proti výši uložené pokuty obsáhle zabýval na str. 7 až 10 napadeného rozhodnutí. Soud tak dospěl k závěru, že správní orgány se zabývaly všemi relevantními kritérii stanovenými v ustanoveních § 37 a § 38 zákona č. 250/2016 Sb. a pokutu stanovily v přiměřené výši.
- [97] Soud se neztotožnil s argumentem žalobce, že správní orgány dovodily svůj závěr o tom, že uložená pokuta není nepřiměřená, jen z toho, že pokuta činí 20 % z maximální sazby a že není pro žalobce likvidační. Jak bylo uvedeno v předchozím odstavci, tak správní orgány se komplexně zabývaly všemi okolnostmi daného případu. Není tedy pravdou, že by se zabývaly jen procentuální výší pokuty ve vztahu k maximální možné sazbě a tím, že uložená pokuta není pro žalobce likvidační. Soud tak nedospěl k závěru, že by úvaha žalovaného, resp. ČIŽP ohledně výše uložené pokuty byla svévolná.
- [98] K námitce ohledně likvidační výše pokuty soud uvádí, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, z ústavního zákazu likvidačních pokut, které dle judikatury Ústavního soudu představují porušení práva na ochranu vlastnictví dle čl. 11 Listiny základních práv a svobod (srov. náleze ze dne 13. 8. 2002, sp.zn. Pl.ÚS 3/02) dovodil povinnost správního orgánu „*přihlédnout při ukládání pokuty k osobním a majetkovým poměrům delikventa tehdy, pokud je podle osoby delikventa a výše pokuty, kterou lze uložit zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí*“. Likvidační pokutou je dle rozšířeného senátu taková sankce, která je „*nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží*“.
- [99] Uvedené závěry rozšířeného senátu platí v první řadě pro ukládání pokut za přestupky podnikajícím fyzickým osobám. Ačkoli se zde některé úvahy z povahy věci neuplatní (např. nebezpečí existenčních potíží rodiny delikventa) a ačkoli možnost uložení likvidační pokuty

bude širší než u fyzických osob, zákaz ukládání likvidačních pokut se zásadně uplatní též ve vztahu k právnickým osobám (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2014, č.j. 10 Ads 140/2014-61). Je nicméně zřejmé, že pojem osobní a majetkové poměry bude mít u právnických osob, jakožto subjektů konstruovaných na základě právní fikce, poněkud odlišný význam, než je tomu u fyzických osob. Při hodnocení majetkových poměrů subjektu je zapotřebí zohlednit komplexně jak výši zisku, tak obratu, ale též obchodní aktivitu a celkovou ekonomickou sílu subjektu. Majetkové poměry však nelze hodnotit zcela osamostatněně, nýbrž ve vzájemném působení s dalšími ukazateli nezbytnými k určení výše sankce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2014, č. j. 10 Ads 140/2014-61).

- [100] Správní orgány si v tomto smyslu opatřily údaje o majetkové situaci žalobce. ČIŽP obdržela od žalobce jako součást jeho vyjádření ze dne 6. 9. 2021 daňová přiznání z let 2018, 2019 a 2020, včetně rozvahy, přičemž rovněž ve svém rozhodnutí zohlednila, že v roce 2020 žalobce vlastnil aktiva za 20.512.000 Kč. ČIŽP pak rovněž zohlednila i Smlouvu o smlouvě budoucí kupní, ze které dovodila příjem z prodeje dotčených lesních pozemků. Dle soudu si tak správní orgány, dílem samy, dílem v součinnosti se žalobcem, učinily dostatečnou představu o jeho majetkových poměrech, přičemž soud na základě těchto podkladů rovněž dospěl k závěru, že uložená pokuta nemůže být pro žalobce likvidační.
- [101] Dále je nutné připomenout, že odkaz na tvrzenou likvidační výši pokuty nemůže omlouvat a tolerovat delikt ní jednání – smyslem posuzování ekonomické situace delikventa je to, aby uložený trest neznamenal fakticky jeho likvidaci. Toto posuzování však rozhodně nelze chápat tak, že jakýkoliv nepříznivý ekonomický následek do majetkové sféry delikventa znamená, že pokutu nelze uložit. Pokuta je trestem a jedním z jejích aspektů je mj. ekonomicky znevýhodnit ty subjekty, které porušují právní povinnosti, a zamezit tak získání konkurenční výhody na úkor ostatních subjektů působících na totožném trhu. Zjednodušeně řečeno: pokutu je nutno stanovit tak, aby splnila svou represivní i preventivní funkci (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2015, č. j. 6 As 229/2014-85).
- [102] K argumentu žalobce, že z prodeje jeho nemovitého majetku nemá žádné příjmy, neboť peněžní prostředky byly/budou použity ve prospěch věřitele z úvěrových smluv, kterým je společnost Business Money, a.s., resp. že se v jeho případě jedná o „prázdnou schránku“, soud uvádí, že uvedenou konstrukci nelze aprobovat, neboť by fakticky znamenala nemožnost postihovat neplnění povinností vlastníka lesa (resp. obecně nemožnost postihovat přestupky), s odkazem na likvidační účinky pokuty. Pokud by však zdejší soud uvedenou argumentaci žalobce akceptoval, znamenalo by to, že by žalobce nebyl za tento přestupek postižitelný nikdy, tj. ani při uložení velmi nízké pokuty, neboť by pokutu mohl vždy označit jako likvidační. Dovedeno *ad absurdum* si v tomto ohledu lze také představit, že by delikvent záměrně formálně (účetně) udržoval své hospodářské výsledky na co nejnížší možné míře, přitom by se dopouštěl závažných přestupků, ale zároveň by následně mohl argumentovat likvidačním charakterem pokuty, neboť v rámci koncernu plní pouze funkci „schránky“, na kterou mateřská společnost převádí pozemky zajišťující její pohledávky, s tím, že delikvent žádným vlastním majetkem ani prostředky nedisponuje. Na takovou argumentaci soud nemohl s ohledem na principy správního trestání vejít.
- [103] K doloženým výpisům z bankovního účtu žalobce a jeho daňovým přiznáním pak soud v této souvislosti uvádí, že skutečnost, že ztráta společnosti jako taková automaticky neodůvodňuje shledání likvidačního efektu, vyjádřil Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne

30. 1. 2014, č.j. 62A 65/2012-97 takto: „*Pouhý záporný hospodářský výsledek a daňová ztráta nemohou být samy o sobě indikátorem likvidačního dopadu pokuty, pokud žalobce několik let podniká, je schopen splácet bankovní úvěr, má obchodní majetek, není v platební neschopnosti atd., což jsou dle soudu právě ty indikátory, které by mohly nasvědčovat možnému likvidačnímu dopadu sankce.*“

- [104] K námitce, že výše pokuty je natolik vysoká, že fakticky brání reálnému zalesnění pozemků, soud uvádí, že s ohledem na následný prodej žalobcem vlastněných pozemků a současně realizaci zalesnění dotčených pozemků, a rovněž s ohledem na to, že žalobce v důsledku napadeného rozhodnutí nebyl nucen ukončit svou ekonomickou činnost, je zjevné, že v koncernu, do něhož žalobce spadá, se „našly“ finanční prostředky, které jednak posloužily jako úhrada uložené pokuty, jednak jako úhrada za zalesnění daných pozemků. Závěr správních orgánů, že výše uložené pokuty fakticky nebrání zalesnění pozemků, se tak ukázal jako pravdivý.
- [105] Soud tak uzavírá, že v daném případě správní orgány dostatečně prokázaly, že došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 4 písm. d) zákona č. 282/1991 Sb. Žalobce totiž nesplnil svou povinnost uloženou mu v rámci nápravných opatření – tedy neprovedl řádné zalesnění holin ve stanoveném termínu, v důsledku čehož ohrozil životní prostředí v lesích.
- [106] Na úplný závěr se pak soud zabýval návrhem žalobce na moderaci uložené sankce ve smyslu ustanovení § 78 odst. 2 s.ř.s. Žalobce považoval uloženou pokutu za zjevně nepřiměřenou povaze vytýkaného deliktního jednání.
- [107] K návrhu na moderaci sankce soud uvádí, že podle ustanovení § 78 odst. 2 s. ř. s. může soud upustit od potrestání nebo uložený trest za správní delikt snížit, pakliže byl uložen trest zjevně nepřiměřený. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č.j. 7 As 22/2012-23 (č. 2672/2012 Sb. NSS), smyslem moderace není hledání ideální výše sankce, ale její korekce v případech, kdy zjevně neodpovídá obecným představám o adekvátnosti a spravedlnosti sankce. Proto v případě relativně nízkých sankcí bude moderace ze strany správního soudu málo častá. Stejně tak z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2012, č.j. 1 Afs 1/2012-36 (č. 2671/2012 Sb. NSS) plyne, že soud koriguje jen natolik závažnou nepřiměřenost uložené sankce, která má kvalitu nezákonnosti.
- [108] Dle názoru soudu byla žalobci uložena pokuta v přiměřené výši (960.000 Kč), která nevybočuje z mezí stanovených zákonem (horní hranice sazby činila 5.000.000 Kč dle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 282/1991 Sb.), odpovídá okolnostem případu a je způsobilá splnit svůj účel. Pro úplnost soud dodává, že případné dodatečné splnění žalobci uložených povinností po nabytí právní moci rozhodnutí nemůže mít vliv na závěr o spáchání přestupku, ale ani na výši uložené sankce. Podmínky pro její snížení, či dokonce upuštění od jejího uložení proto v nyní řešené věci nebyly splněny, neboť se nejedná o sankci zjevně nepřiměřené výše.
- [109] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
- [110] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. září 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.

předseda senátu